

საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის სახელით

ეთიკის კომისიის

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

დისციპლინური ზემოქმედების ღონისძიების დაკისრების თაობაზე

მეორე დისციპლინური კოლეგიის შემადგენლობა:

თორნიკე ბაქრაძე – კოლეგიის თავმჯდომარე

მარიკა არევაძე – კოლეგიის წევრი

ცისმარი ონიანი – კოლეგიის წევრი

საჩივრის ავტორი – ი. კ.

საჩივრის კომისიაში შემოსვლის თარიღი: 17.07.2018

საჩივრის რეგისტრაციის № 089/18

საჩივარი შემოტანილია: ადვოკატ ვ. გ.-ს მიმართ /სიითი №/

საჩივრის ავტორის მოთხოვნა: ადვოკატ ვ. გ.-სთვის „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულებით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობის დაკისრება

I აღწერილობითი ნაწილი:

1. საჩივრის ავტორის პოზიცია:

1.1 საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიას 2018 წლის 17 ივლისს საჩივრით მომართა ი. კ.-მ და მოითხოვა ადვოკატ ვ. გ.-სთვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება.

- 1.2 საჩივრის ავტორი განმარტავს, რომ 2007 წლის 17 ივლისს ტ. გ.-სგან შეიძინა ზუგდიდის რაიონის სოფელ ანაკლიაში მდებარე 750 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი. საჩივრის ავტორის განცხადებით, ყიდვის მომენტს ესწრებოდნენ: მ. ყ., ზ. კ. და სხვა ადგილობრივი მაცხოვრებლები.
- 1.3 საჩივრის ავტორი განმარტავს, რომ ვ. ჯ.-ს კუთვნილი 1150 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი გააერთიანეს მის კუთვნილ ნაკვეთთან. საჩივრის ავტორის ინფორმაციით, ვ. ჯ.-მ ანაკლიაში მდებარე მიწის ნაკვეთი ტ. გ.-ს ნათესავისთვის გაწეული დახმარების სანაცვლოდ მიიღო. ნაკვეთის გადაფორმების დროს ვ. ჯ.-მ წარმოადგინა ნახაზი, რომლის მიხედვით ი. კ.-ს საკუთრებად 750 კვ.მ-ის ნაცვლად 600 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი აღირიცხებოდა. აქედან გამომდინარე, საჯარო რეესტრში საჩივრის ავტორის სახელზე 600 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი დარეგისტრირდა. საჩივრის ავტორი მიიჩნევს, რომ ვ. ჯ.-მ მისი კუთვნილი 150 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი მიითვისა. შემდეგ ვ. ჯ.-მ მიწის ნაკვეთი გადასცა შვილს - ლ. ჯ.-ს.
- 1.4 საჩივრის ავტორი აცხადებს, რომ მოპასუხე მხარესთან მორიგების არაერთი მცდელობის მიუხედავად, იგი უარს აცხადებს 150 კვ.მ. მიწის ნაკვეთის ი. კ.-სთვის გადაცემაზე. შესაბამისად, საჩივრის ავტორი იძულებული გახდა სასამართლოსთვის მიემართა. საჩივრის ავტორი განმარტავს, რომ 2016 წელს, მას შემდეგ, რაც აქტუალური გახდა ანაკლიის განაშენიანების საკითხი, მოპასუხე მხარემ მასთან ყოველგვარი ურთიერთობა შეწყვიტა. დღეის მდგომარეობით ორივე მიწის ნაკვეთი სახელმწიფოს საკუთრებაშია.
- 1.5 საჩივრის ავტორი განმარტავს, რომ სწორედ ზემოაღნიშნული პრობლემის მოგვარების მიზნით ადვოკატ ვ. გ.-სთან 2017 წლის ზაფხულში და გააფორმა იურიდიული მომსახურების ხელშეკრულება. ადვოკატმა სარჩელით მიმართა სასამართლოს.

2. ადვოკატის პოზიცია

- 2.1 ადვოკატმა ვ. გ.მ 2018 წლის 03 სექტემბერს ეთიკის კომისიაში წარმოადგინა ახსნა-განმარტება, სადაც აღნიშნავს, რომ მასსა და ი. კ.-ს შორის 2017 წლის 09 მაისს დაიდო ხელშეკრულება საადვოკატო მომსახურებაზე, რომლის თანახმად უნდა შეედგინა სარჩელი სამოქალაქო საქმეზე, სადაც დავის საგანს წარმოადგენდა უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვა. ადვოკატმა 2017 წლის 13 ივნისს სარჩელი წარადგინა სასამართლოში, მესამე პროცესზე მიღებულ იქნა გადაწყვეტილება, რომლის თანახმად სასარჩელო მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდა. ადვოკატს ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს გადაწყვეტილება ჩაბარდა 2018 წლის თებერვლის ბოლო რიცხვებში. გადაწყვეტილების მიღებისთანავე ადვოკატი დაუკავშირდა საჩივრის ავტორს და მოახსენა, რომ სასამართლოში მისვლით ჩაებარებინა გადაწყვეტილება, რომ არ გაეშვა კანონით დადგენილი გასაჩივრების ვადა.
- 2.2 ადვოკატის განმარტებით, საჩივრის ავტორისთვის ხელშეკრულების დადებისთანავე იყო ცნობილი იმ გარემოების შესახებ, რომ ადვოკატი ვ. გ. საქმის სააპელაციო სასამართლოში განხილვის ეტაპზე მონაწილეობას ვერ მიიღებდა, თავისი სპეციალიზაციიდან გამომდინარე. ადვოკატის განცხადებით, მოსამართლის თანაშემწეს ჰქონდა ინფორმაცია იმის თაობაზე, რომ

თავად საჩივრის ავტორი ჩაიბარებდა გადაწყვეტილებას სასამართლოში მისვლით და ადვოკატისთვის გაგზავნილი გადაწყვეტილება ჩაბარებულად არ ჩაეთვალათ.

2.3 2019 წლის 12 აპრილს, ადვოკატმა ეთიკის კომისია წარმოუდგინა განცხადება, სადაც აღნიშნა, რომ კლიენტს ხელშეკრულებით საადვოკატო მომსახურება გაუწია სამოქალაქო საქმეზე, მიუხედავად იმისა, რომ მას არ გააჩნია საერთო და სამოქალაქო მიმართულებით სპეციალიზაცია და წარმოადგენს სისხლის სამართლის სპეციალიზაციის მქონე ადვოკატს.

3. დისციპლინური დევნის აღმძვრელი საპროცესო კოლეგიის პოზიცია:

3.1 2018 წლის 6 დეკემბერს მეოთხე დისციპლინურმა კოლეგიამ მიიღო გადაწყვეტილება ადვოკატ ვ. გ.-ს მიმართ დისციპლინური დევნის აღმძვრის თაობაზე.

3.2 კოლეგიამ მიიჩნია, რომ იმ შემთხვევაში თუ დადასტურდებოდა, რომ ადვოკატი ვ. გ., კლიენტს ი. კ.-ს სამოქალაქო საქმეზე უწევდა საადვოკატო მომსახურებას, მაშინ როდესაც სპეციალიზაცია ჰქონდა სისხლის სამართალში სავარაუდოდ დარღვეული იქნებოდა აპეკ-ის 8.5 მუხლი: „ადვოკატმა კვალიფიციურად და კეთილსინდისიერად უნდა მისცეს რჩევა კლიენტს და განახორციელოს წარმომადგენლობა“. და „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის „ა“ პუნქტი: ადვოკატი ვალდებულია კეთილსინდისიერად შეასრულოს პროფესიული ფუნქციები“.

3.3 საპროცესო კოლეგიამ მიიჩნია, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების საფუძველზე, საჩივრის ავტორის პრეტენზიები იმასთან დაკავშირებით, რომ ადვოკატმა თავისი პასიური მოქმედებით შეაფერხა საქმესთან დაკავშირებით სამართლებრივი გადაწყვეტილების მიღება; ადვოკატმა არ გააფრთხილა მოწმეები სასამართლო პროცესზე გამოცხადებასთან დაკავშირებით; ადვოკატის მიერ შედგენილი სარჩელი დასაბუთებული არ იყო; ადვოკატმა არასწორად მოიხსენია მოპასუხე მხარე და ვ. გ.-ს ნაცვლად ილია უწოდა; ადვოკატმა არ გადაუგზავნა ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს გადაწყვეტილება, რის გამოც სააპელაციო გასაჩივრების ვადა გაუშვა; ადვოკატმა ხელი შეუწყო სასამართლო პროცესის გაჭიანურებას, სასამართლო სხდომა ორჯერ გადაიდო; ადვოკატმა არ გააპროტესტა მოპასუხე მხარის მხრიდან ხანდაზმულობის ვადაზე მითითების საკითხი; ადვოკატი თავს არიდებდა მასთან კომუნიკაციას და არ პასუხობდა სატელეფონო ზარებს - არ დადასტურდა.

4. საქმის ფაქტობრივი გარემოებები:

4.1 ეთიკის კომისიის მიერ დადგენილია შემდეგი უდავო ფაქტობრივი გარემოებები:

საჩივრის ავტორისა და მოპასუხე ადვოკატის პოზიციებიდან, ასევე საქმეში არსებული მასალებიდან გამომდინარე, ეთიკის კომისიამ დადგენილად მიიჩნია შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

4.1.1 ი. კ.-სა და ვ. გ.-ს შორის საადვოკატო ურთიერთობა დაიწყო 2017 წლიდან. ი. კ.-სა და ვ. გ.-ს შორის საადვოკატო მომსახურების ხელშეკრულება გაფორმებულია 2017 წლის 09 მაისს.

ეთიკის კომისია ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

1. ი. კ.-ს საჩივარი;
 2. ადვოკატ ვ. გ.-ს ახსნა-განმარტება;
 3. 2017 წლის 09 მაისის ხელშეკრულება საადვოკატო მომსახურების თაობაზე;
- 4.1.2 ადვოკატი ვ. გ. ი. კ.-ს საადვოკატო მომსახურებას უწევდა სამოქალაქო საქმეზე, სადაც დავის საგანი იყო უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვა.

ეთიკის კომისია ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

1. ი. კ.-ს საჩივარი;
 2. ადვოკატ ვ. გ.-ს ახსნა-განმარტება;
 3. 2017 წლის 09 მაისის ხელშეკრულება საადვოკატო მომსახურების თაობაზე;
 4. ადვოკატ ვ. გ.-ს 2019 წლის 12 აპრილის განცხადება.
- 4.1.3 ადვოკატ ვ. გ.-ს მინიჭებული აქვს კვალიფიკაცია სისხლის სამართლის მიმართულებით.

ეთიკის კომისია ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

1. ადვოკატთა ასოციაციის წევრთა ერთიანი სია

5. შემაჯამებელი დასკვნა:

საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისია გაეცნო საქმის მასალებს, მოისმინა მხარეთა პოზიციები, მოწმის ახსნა-განმარტება და მიიჩნევს, რომ ადვოკატ ვ. გ.-ს მიერ ჩადენილია დისციპლინური გადაცდომა.

6. სამართლებრივი შეფასება:

- 6.1 განხილვის კოლეგიამ მიიჩნია, რომ ადვოკატ ვ. გ.-ს მიერ დარღვეულია შემდეგი ნორმები:
- 6.1.1 „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის „ა“ ქვეპუნქტი: „ადვოკატი ვალდებულია კეთილსინდისიერად შეასრულოს პროფესიული ფუნქციები“.
 - 6.1.2 ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-8 მუხლის მე-5 ნაწილი: „ადვოკატმა კვალიფიციურად და კეთილსინდისიერად უნდა მისცეს რჩევა კლიენტს და განახორციელოს წარმომადგენლობა“.
- 6.2 ეთიკის კომისიამ 2011 წლის 6 ივლისის გადაწყვეტილებით დისციპლინურ საქმეზე N017/11 მიიჩნია, რომ კლიენტის ინტერესების კვალიფიციურად და კეთილსინდისიერად დაცვის ვალდებულების დარღვევას წარმოადგენს, თუ ადვოკატი საადვოკატო საქმიანობას არ ეწევა შესაბამის დარგში. „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-10 - მე-11 მუხლებით განსაზღვრულია ადვოკატთა კვალიფიკაციის ძირითადი მოთხოვნები. ამ კანონის მე-11 მუხლის მე-8 პუნქტის მიხედვით, „ადვოკატს, რომელსაც ტესტირება გავლილი აქვს სპეციალიზაციის მიხედვით, საადვოკატო საქმიანობის განხორციელების უფლება ეძლევა შესაბამის დარგში“.

- 6.3 ეთიკის კომისიამ 2011 წლის 26 აგვისტოს გადაწყვეტილებაში დისციპლინურ საქმეზე N030/11 მიიჩნია, რომ „დაცვის უფლების არაკვალიფიციურობაზე მიუთითებს, როდესაც ადვოკატი საქმიანობას არ ახორციელებს ადვოკატთა ასოციაციის მიერ ადვოკატთა ერთიან რეესტრში რიცხული სპეციალიზაციის შესაბამისად. ეთიკის კომისია მხედველობაში იღებს იმ გარემოებას, რომ ადვოკატთა ასოციაცია ადვოკატს ანიჭებს რა კვალიფიკაციას შესაბამისი სპეციალიზაციით, ამის საფუძველზე აძლევს საადვოკატო საქმიანობის განხორციელების უფლებას საერთო, სამოქალაქო ან სისხლის სამართლის მიმართულებით. შესაბამისი კვალიფიკაციის მინიჭებით, ადვოკატთა ასოციაცია უზრუნველყოფს ადვოკატის პროფესიული ვალდებულების - კლიენტის ინტერესთა კვალიფიციურად დაცვის შესრულებას, რაც კლიენტისათვის შესაძლო ზიანის მიყენების რისკს ამცირებს და მინიმალურ სტანდარტს აწესებს ასოციაციის მიერ მინიჭებული კვალიფიკაციის შესატყვისად კლიენტის ინტერესების დაცვის თვალსაზრისით.“
- 6.4 კომისიის განმარტებით, კეთილსინდისიერების ვალდებულების უხეში დარღვევაა, როცა ადვოკატი წინასწარ არ აცნობებს კლიენტს, რომ მას არ აქვს უფლებამოსილება გამოვიდეს მის წარმომადგენლად სასამართლო პროცესზე ყველა ინსტანციის სასამართლოში. საქმის სააპელაციო წესით გასაჩივრების შემთხვევაში ადვოკატი, რომელსაც არ აქვს მინიჭებული ლიცენზია შესაბამისი მიმართულებით, ვერ შეძლებს წარმოადგინოს კლიენტის ინტერესები, რაც წარმოშობს კლიენტისათვის დამატებითი პრობლემების შექმნის საფრთხეს, სხვა ადვოკატის მოძიებისათვის და მის მიერ საქმის მომზადებისათვის დამატებითი დროისა და რესურსების ხარჯვის აუცილებლობას, რის შესახებაც კლიენტი წინასწარ უნდა იყოს ინფორმირებული. შესაბამისად, მნიშვნელოვანია, რომ ადვოკატმა კლიენტს მომსახურება გაუწიოს იმ სპეციალიზაციის მიხედვით, რომელშიც მინიჭებული აქვს საადვოკატო საქმიანობის ლიცენზია.
- 6.5 ვ. გ. არის ადვოკატი სისხლის სამართლის სპეციალიზაციით /სიითიN/. საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციამ და პროფესიულმა რეგულაციებმა („ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონი; ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსი) მას სისხლის სამართლის მიმართულებით მიანიჭა კვალიფიკაცია და ადვოკატი ვალდებულია კლიენტს მომსახურება გაუწიოს ასოციაციის მიერ მინიჭებული სპეციალიზაციის შესაბამისად. სამოქალაქო სამართლის კვალიფიკაციის არ ქონისას, არსებობს საფრთხე, რომ კლიენტი არ იქნება სათანადოდ წარმოდგენილი სამართალწარმოების ყველა ეტაპზე, რაც კვალიფიციური და კეთილსინდისიერი წარმომადგენლობის პროფესიული ვალდებულების დარღვევაა.
- 6.6 კოლეგიის შეფასებით, მიუხედავად ადვოკატის განმარტებისა, რომ საჩივრის ავტორისთვის ხელშეკრულების დადებისთანავე იყო ცნობილი იმ გარემოების შესახებ, რომ ადვოკატი ვ. გ. საქმის სააპელაციო სასამართლოში განხილვის ეტაპზე მონაწილეობას ვერ მიიღებდა, თავისი სპეციალიზაციიდან გამომდინარე, ეთიკის კომისია ადვოკატ ვ. გ.-ს მიმართავს კერძო სარეკომენდაციო ბარათით, რადგან მან, როგორც ადვოკატმა პირადად აიღო ი. კ.-ს სამოქალაქო საქმე, მისი სპეციალიზაციის გათვალისწინებით, რითაც დაარღვია „ადვოკატთა შესახებ“

საქართველოს კანონისა და ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსით გათვალისწინებული კეთილსინდისიერი წარმომადგენლობის ეთიკური ვალდებულება.

III სარეზოლუციო ნაწილი

განხილვის კოლეგიამ იხელმძღვანელა „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის „ა“ ქვეპუნქტით, 34-ე მუხლის მე-2 პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით, ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-8 მუხლის მე-5 ნაწილით, „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულების მე-4 მუხლის მე-5-6 პუნქტებით, მე-19, მე-20, 33-ე, 35-ე, 37-ე, 38-ე მუხლებით, მე-40 მუხლის მე-2 პუნქტით და გადაწყვიტა:

1. დისციპლინურ საქმეზე N089/18 ადვოკატ ვ. გ.-ს /სიითი №/ დისციპლინური ზემოქმედების ფორმად განესაზღვროს კერძო სარეკომენდაციო ბარათით მიმართვა.
2. გადაწყვეტილების ასლი გაეგზავნოს მხარეებს.
3. კერძო სარეკომენდაციო ბარათის შინაარსი კონფიდენციალურია და ეგზავნება მხოლოდ ადვოკატს.
4. განხილვის კოლეგიის გადაწყვეტილება დისციპლინური ზემოქმედების ღონისძიების გამოყენების თაობაზე არ საჩივრდება.

კოლეგიის თავმჯდომარე:

/თორნიკე ბაქრაძე/

კოლეგიის წევრი:

/მარიკა არევაძე/

კოლეგიის წევრი:

/ცისმარი ონიანი/